

[Aagaard]

årets løb er givet og taget fra begge sider, og som regeringen nu har fremsat.

Forslagene er altså ikke udtryk for det, vi fra konservativ side oprindeligt ønskede gennemført – og her tænker jeg især på en total afskaffelse over to år af 6 pct.-skatten – men i stedet udtryk for, hvad det i den givne situation må være muligt at få gennemført i det nye Folketing. Vi føler imidlertid, at det er rigtigt, at KV-regeringen har spillet ud med disse lovforslag på skatteområdet, som jo næsten var færdigbehandlede før valget, ikke mindst med baggrund i, at det står i første række for os at få nedbragt det rekordhøje danske skattetryk.

Som jeg allerede har givet udtryk for, føler vi, at det allerbedste naturligvis havde været, om vi havde fået politisk styrke til at gennemføre eller genfremsætte helhedsløsningen fra før valget, men som styrkeforholdet nu er i Folketinget, må vi vælge det næstbedste, nemlig de forslag, som Socialdemokratiet under valgkampen gav tilsagn om at støtte. Det vil vi finde det naturligt at man nu fra Socialdemokratiets side lever op til.

Det kan så undre lidt, at Socialdemokratiet i dag fortsat spiller pladen om, at der ikke er råd til skattelettelse, og at den nødvendige finansiering ikke er til stede, og hertil skal jeg blot sige, at vi Konservative absolut er af den opfattelse, at vi ikke har råd til at lade være, og at finansieringen er på plads krone til krone, når vi taler om 1991.

Men under alle omstændigheder er vi fra konservativ side indstillet på at gå åbent og konstruktivt i gang med de kommende udvalgsforhandlinger. Vi afviser ikke på forhånd eventuelle ændringer og forventer samme indstilling hos alle øvrige partier, ikke mindst Socialdemokratiet. Det drejer sig efter vor opfattelse om, at vi i et konstruktivt og fremadrettet samarbejde får løst de politiske opgaver, som kun kan løses herinde, ikke mindst for at sikre det bedst mulige udgangspunkt for de nu påbegyndte overenskomstforhandlinger, hvor det jo i høj grad drejer sig om, at arbejdsmarkedets parter kan indgå overenskomster, som kan sikre en fortsat god konkurrenceevne.

Vi er i Det Konservative Folkeparti absolut af den opfattelse, at vort udgangspunkt er godt og vor bevægelsesfrihed i dag er større, end tilfældet har været i mange år. Jeg skal for det første nævne overskuddet på betalingsbalancen,

lidt af en sensation, som egentlig er druknet i valgkampen og i de efterfølgende faser. Det er jo et resultat, som er nået gennem en forøget privat opsparing og ikke mindst gennem den forbedring af konkurrenceevnen, som blev gennemført sammen med Socialdemokratiet. For det andet skal jeg nævne den efterhånden i mange år stabile kronekurs og for det tredje den – i europæisk rekordstørrelse – lave inflation, som er skabt gennem den stramme indkomstpølitik op igennem 1980'erne.

Vi står også med et finanslovsforslag, som indeholder en række offensive tiltag hen imod en bedring af beskæftigelsessituationen. Der vil ved vedtagelsen af denne finanslov blive skabt 15.000 nye helårspladser til uddannelse og aktivering samt en lang række erhvervspolitiske initiativer for et par milliarder kroner.

Vi er i Det Konservative Folkeparti helt overbeviste om, at den bedste måde at forbedre beskæftigelsen på er en endnu bedre konkurrenceevne, og det kan vi bidrage konstruktivt til ved at få gennemført fortsatte offentlige besparelser, en dagpengereform og det, vi i dag drøfter, nemlig en moderat lempelse af personskatterne, en nedsættelse af erhvervsbeskatningen for såvel selskaber som selvstændige virksomheder og, som det allerede er nævnt, lempelse og afskaffelse af afgifter på en række områder. Disse initiativer i fællesskab vil efter vor bedste opfattelse sætte gang i en selvforstærkende og positiv proces, som vi er sikre på i løbet af 2-3 år på ny vil bringe overskud på vort indenlandske statsbudget.

Tiden er efter vor opfattelse inde til, at de produktive i vort samfund får lov til at beholde en større del af deres udkomme. Vi er ikke i tvivl om, at herved bliver den indenlandske økonomi stimuleret med en betydelig effekt på beskæftigelsen. I den forbindelse vil jeg gerne af tidsmæssige årsager henvise til de argumenter om forbedring af beskæftigelsen, som jeg fremførte ved førstebehandlingen af regeringens forslag den 9. oktober 1990. Det gælder også de bemærkninger, jeg gjorde om finansieringsdelen, hvor vi stadig væk har spørgsmål til elementerne i de stillede forslag.

Om SF's forslag skal jeg til lovforslag nr. L 25 erklære mig enig med regeringen i ikke at kunne støtte den del af forslaget, som går på en afskaffelse af sambeskatningsreglerne. Det gør vi ikke mindst med baggrund i det forventede ini-